

Αξιότιμε

κ. Ευσταθίου

Αγαπημένε μου φίλε μου, ευχαριστώ πολύ για την Ποντιακή σου
ωερπιδία και ευχαριστώ θερμά για το διοικητικό συμβούλιο
που συλλόγου «Οδοί Ποντίων», τον Καλλιτεχνικό Όμιλο, και
χορευτικά συγκροτήματα, χορωδίες ενεργά και άλλωστί
Τέρως Νικη, Πρόεδρος του Συλλόγου και μέλη μουχρόν του
«Οδοί Ποντίων» δια το θαυμάσιο, Χριστιανισμό
και Έθνος Έργον εὐωχόν ζωογενεῖς και δια τοσ ὄωχ-
ου μεγαλαμωαδύναμει εὐχάσ ψυχάς κῶν νέων μου ἡ ωρο-
γονική κῶν αἰρή και διατηρεῖται εὐ αὐτάσ ὅτι χαμωρό
και ὑψηλὸν ἐυφηρόν κῶν δῶν ἰστορία του εὐφηρο-
νήκου χαμῶν Πόντου μου.

Ο Συλλόγος σου, και τοσ ἀριθμῶ ὄληα κῶν ἐξ ζωῆς, ἐ-
ωκῆρε δῶματα χωρῖς ἄ ὑπερβολῆς ἐμμανῆν κομῆα.
"Ενα θαυμάσιο δῆγμα κῶ ἀέωνου και ἀνιστορεῖς ἀρα-
σηρῶτητά σου εἶνα και ὁ μαχιτεχνικός κομῆς, δῆ-
γμα του ὄωχου ἡπο και ἡ σερειρή διαερική ωαράα-
σι, ἡ ὄωτα, ὁμοροφουμένως, μαεὐρη και ἐυφημῶρε
μέ θαυμασὸ και ὑπερηγῶν και καταμῶσαντα
κῶν αἰθουσαν του διόλου διατά.

Ὁμοροφῶ εὐφημῶ ὅτι δια ὠρώτην φορόν ωαρμῶ-
θησα διαερμῶ ἔργον εὐ κῶν Ποντιακῆν διαζητή, κο-
ωῶτη ὑψηλῆς ωοιόρητος, ὑψηλῆς κῶν και θαυμασῶ δια-
δῶσε. Δεν μῶνω ὅτι, ἡ ὑπερβολῆς μου ὅτι εἶμα
και ἐγὼ ωαιδῖ του ὑπερῶου ἀδου του κῶ ὁμοροφῶ
ἰδιοκῶρα μου Παρῶ, του Πόντου, ἔφερε δῶματα εὐ-
μῶσε εὐ κῶν μου.

Με κῶν βεβαίωρητα ὅτι ζωορέωρε νῶ εὐ μουρῶ

κόλμω μίαν μερὰ ἀνάλυτον κῆς σημεριτῆς καὶ μαθητε-
χνικῆς ἐκστρώσεως, ὡροδῆμα πὺν θεωρῶ ὑποχρέωθῆ μου.

1) Διὰ τὸ ἔργον: Καθαρὰ ζῆλογραφα, ὡροδῆμα πὺν θεωρῶ ὑποχρέωθῆ μου.
ἤλθεσαν ἀπόφια Ποιητικῆ. Πηλοικὴ θαυμασία, καὶ ἀδαιμονίως
μανοποιεῖ πὺν θεατῆ (ΗΡΡΥ ΕΝΟ) ἔργον ποιότητος πὺν ἔδω-
ξίως μεορὶ νὰ μαγαζοῖβη (εξέχουσαν θέαν ἐν τὸ Ποιητα-
κὸ θεατρικὸ ρεπερτοῖο. Ἐσωμενημένο καὶ ἐν τῆν τε-
λευταία που λυλομέρια, φλαγρὸ καὶ ματανοητό, ευ-
κρωτῆσαι καὶ κρατῆ ἀμείωτο πὺν ἐνδοιαστῆρον πὺν θεα-
ποδ ὡς πὺν κῆρος χωρὶς νὰ μεορῆβη.

Εἶναι πὺν συγγραφέα τοῦ «Θρακοπεραδοῦς» βεβαίως ἐπιση-
μοῖα, λυλογράφον καὶ Πρόεδρον πὺν ἐν τῆν ἐκδόσεως τῶν
Ποιητικῶν κ. ἔδωξ. Ἐξαιροδῆμα πὺν ἐξέχουσαν θεατῆρα πὺν
χαρητηρία.

2) Διὰ τὸ Καλλιτεχνικὸ μέρος.

1) Θυσιμὸς ἐν τῆ ἀποδόσει καὶ ἀνεκίς ἐν τῆν κῆρος
πῆς ὡροδῆμα πὺν... Πιωέρα. Τὸν ρόλο πὺν πῆς μητέραι
καὶ ὡροδῆμα πὺν Παρέσει καὶ Σουμέλει ὑποδῆθησαν, καὶ
μὸ πὺν ἐν τῆν ἀνεκίς καὶ πὺν ἀνεκίς, ἢ Πιωέρα πὺν ἐν τῆν
ὡροδῆμα πὺν. Θερμὸν ευχαρητηρία.

2) Θαυμάσια ἐν τὸ ρόλο πῆς ἢ Ρουδάμα. Ζωντανῆ ἐν τῆν ὑπὲρ-
χοῖ ἐν τῆ ἀποδοχῆ πῆς Πονγία φυναμα μὲ πὺν ὡροδῆμα πὺν
κα βεβαίως ἀπὸς φονεῖ τοῦ ευχῆρον καὶ πῆς ὡροδῆμα πὺν &
φοσίωσι ἀπὸ εἰντροφῆ πῆς, πὺν ζεωερνοῦν πὺν ὅροια πῆς ἀπο-
δοχῆ. Ζωὴ Ἄσκησι. Θερμὸν ευχαρητηρία.

(Ἔε εἶνα Ρουδάμα ζέχουσαν ἀποδοχῆ πὺν μὲ πὺν κῆρος ὑπο-
δοχῆ. Παραμακρὸν ευχῆρον μὲ. Ὅταν ἀπὸ εἰντροφῆ πῆς
ὡς εἶνα Πόντια ἀμαθῶν, δύναμις πῆς πῆς, ἀπὸ πῆς
καὶ δῶσι πῆς ἀνεκίς ἀπὸ μεορῆ, ὑπὲρ πὺν μεορῆ καὶ
εὐορῆ πὺν πῆς πῆς μὲ πῆς μαρτῆ σου, πὺν νὰ

μοιάζει πηλ' ἀπελθούσα μαγιά σου πού μάχονταν ἀτά-
βουρά του Πόντου γιά τή λευκέρια τῆς ὑμορφῆς καί αμα-
βωκίης Παλίδου.)

3) Ἄντιθέτως ὁ Πορφύρας εἶναι ἐν γυμνῷ, εἶναι ὑπερήφανος, εἶναι
ὡς θεός. Ἄσπασσε περισσότερο ἀλλά ὅτι ἤλωσεν ὁ θεός.
Θερμά ευχαρητήρια.

4) Ἄλλοθινώτερος καί ἀπό πρόσωπος ψυχιατροῦ ὁ ἤρα-
δόκιμος πού θύρα ἀπέσπειρε τὰ παραλαμβάνει χειρο-
μροτήματα τῶν θεῶν. Θερμά ευχαρητήρια.

5) Ἐὐλαχρό γῶς πού λαλεῖ ἐνδύσια ἀπό ἐμὴ τῆς δι-
μορφωσίας, πού εἶναι ἐνέωσια ἔχει τῆς θεοπροφητείας καί
τῆς προλήψεως μὴ ἀκόμη τῆς θεϊκῆς δύναμης, μὲ τὴν ὁ-
ποία ἔζησε ὁ δημιουργὸς τὸν μικρό-θεό, πατέρα, γὰρ
προσάτειν τὸ δημιούργημα πού (τὰ γένηται ἐπὶ σίγῃ
χο εἰς τὸ πῶς) ἐρμηνεύει μὲ πῶς τὴν ὁ Γιάννης, πού
ζωογονεῖ τὸ φυσικό. Θερμά ευχαρητήρια.

6) Ἐπὶ τὴν μαροσύνη, ἀφάνεια καί ἀμνηστία ὡς τῆς ἀφάνειας
τῶν πατέρων μας, ἀποσπᾷ μὲ τὸν ρόλο του ὁ παπὰ-Γα-
βριήλεις, ζῆλον ἀνεξήγητο τῶν ἀγνῶν ἱερέων πού ἀλη-
θευοῦν τὸν Πόντον μας. Θερμά ευχαρητήρια.

7) Ψυχικά τραυματισμένος, ὁ Κοζάνης, ἀπὸ ἕνα ἀνεπιση-
μῶς ἔρωτά σου, ποιῆσει τὸ εἶναι πού μὲ φίλος καί ~~ἐπι-~~
προσώπει νὰ ἡρεμήσῃ τὴν ψυχὴ πού δημιουργήθηκε
τὸ θρόνο πού «δραμονεργάτους» μὲ πῶς ρεαλισμὸ ἀπο-
σπᾷ ἀπὸ ρόλο πού ὅλη τῆς ψυχικῆς του διακρίσεως,
γεννημένη ἀπὸ τὸ εὐσεβασμῶδες μὲ πῶς ἀφάνει τὸ
χαμίνυ ὄνειρό σου. Δύναμις ὁ ρόλος καί δουλειὰ τῆς
ἀποδοτικῆς. Θερμά ευχαρητήρια.

8) Σὺ αὐτὸς, ἡσυχίασμα, ἐτοσίον καί ἄνδρα, μὲ τὴν
φιλότιμη προσώπειά σου ἀπὸ ὑπερήφανο πῶς ἀποδο-

Και σ'αυτούς βρήκον θερμά ευχαρητήρια-
διὰ τὴν ἡμέραν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου ὁμοίω καὶ ευχαρῶς
ὅπως ἰσὶ αὐτίκως τὸν συννοδὸν κ.δ. ἤφρονον καὶ τοῦ
εὐεργεσίας σου. Ἐνα μαχόμενον ἔργο εἶναι ἐπίτευμα
μυρίων τοῦ συννοδίου, βελαιῶν ὅσων ἡγιασμένου δυν
ἕνα εὐχευτο ἐπιτυχίῳ εὐεργετην.

Ἐὰ χορευτοὶ καὶ συμποσηματα, πόσον τῶν μαρτύρων
ὅσον καὶ τῶν μεμυρῶν, μετ' αὐτῶν ἀφαιτοῦ, ρυθμικῶς καὶ
ἀκυστικῶς χοροῦ τῶν μαδῶν καὶ ὁ ὑπόχοος ὑπὸ χιῶν,
ὁ ξέρων χορὸς, ὅλο γυναικῶν καὶ γυναικῶν, συμβολῶν γυν
τῶν ὑπομνητῶν ἀρετῶν τῶν πατέρων καὶ ὁμοιοφρονε-
των μαρτυρησάντων ἐν τῷ. Ἐπ' αὐτοῦ ἐπιτρέψατέ
με καὶ εἶπω: Ὑποχρέωσις καὶ τὰ παροῦσα εὐε καὶ
ὁ πῶς ἐπηρεάζονται. Οἱ μεμυροὶ ἦσαν θαυμαστοί, ὑπόχοοι,
ἀνυπερβύτοι. Σηπρωσαν, εὐεκτήθησαν καὶ ἀπ-
εωσαν τὸν θαυμαστόν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν πατέρων.

Ἄγιωσι καὶ τῶν θαυμασῶν τῶν Πατερῶν.

Καὶ κελευόμενα, ἀφίεξις, ἀγάπη, ἐπιτρέψατέ, καὶ ἀ-
γαπή κ.δ. Πρόσθετε καὶ εὐεργεσία καὶ ἡμέραν καὶ ευχα-
ρητήριά μου διὰ τὸ θαυμαστόν ἔργον τοῦ ὁμοίου ἐπιτε-
λέσει, καὶ εὐχρητῶν εὐδωσῶν τῶν προσκαθημένων καὶ καὶ
καὶ εὐχρητῶν εὐδωσῶν διὰ τὰς ἡμέρας εὐεργεσίας καὶ
ὁμοίως μου χαριστικῶς μετ' ὅσον «ἀφαισθησῶν» καὶ-

λλέ
καὶ εὐχρητῶν εὐδωσῶν
Πηγάς Ἀνδρέας
Πόντιος